DZIENNIK URZĘDOWY
MINISTERSTWA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

Warszawa, dnia 30 stycznia 1965 r. Nr 1 Poz. 1—8

TREŚĆ:

1.

ZARZĄDZENIE nr 241 MINISTRA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

z dnia 16 grudnia 1964

w sprawie zasad wynagradzania radców prawnych i referentów prawnych.

(znak: ZP/3/64)

Na podstawie przepisów uchwały nr 400 Rady Ministrów z dnia 10 grudnia 1963 r. w sprawie zasad wynagradzania radców prawnych i referentów prawnych zatrudnionych w przedsiębiorstwach państwowych, zjednoczeniach oraz bankach państwowych (Mon. Pol. nr 94, poz. 438) oraz w związku z wejściem w życie protokółu dodatkowego z dnia 16 grudnia 1964 r. do układów zbiorowych pracy dotyczącego zasad wynagradzania radców prawnych i referentów prawnych — w porozumieniu z Zarządami Głównymi Związków Zawodowych: Pracowników Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych, Chemików oraz Pracowników Gospodarki Komunalnej i Przemysłu Terenowego zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Przy ustalaniu wysokości wynagrodzenia zasadniczego dla radcy prawnego, zgodnie z przepisami powołanego we wstępie protokółu dodatkowego — należy się kierować jego doświadczeniem zawodowym nabytym w ciągu pracy w dziedzinie prawnej oraz zakresem obowiązków i stopniem przydatności do pracy.

2. Radcom prawnym nie można przyznawać wynagrodzeń ryczałtowych i specjalnych wynagrodzeń podstawowych.

3. Pobierane przez radcę prawnego w dniu wejścia w życie zarządzenia — specjalne wynagrodzenie podstawowe wyższe, niż wynika to z przepisu ust. 1, może być zachowane w dotychczasowej wysokości.

§ 2. Radca prawny zatrudniony w niepełnym wymiarze godzin pracy otrzymuje zależnie od czasu pracy stosunkową część wynagrodzenia zasadniczego, ustalonego zgodnie z przepisami powołanego we wstępie protokółu, z tym, że wynagrodzenie radcy prawnego zatrudnionego w niepełnym wymiarze godzin pracy powinno być obliczone od podstawy nie niższej niż 2.400 zł miesięcznie.

§ 3. W zakładzie pracy, zatrudniającym dwóch lub więcej radców prawnych, radcy prawnemu koordynującemu ich pracę przysługuje dodatek w wysokości 5% wynagrodzenia zasadniczego ustalonego zgodnie z przepisami powołanego we wstępie protokółu dodatkowego.

§ 4. 1. Radcy prawnemu przysługuje dodatkowo wynagrodzenie z tytułu zastępstwa w postępowaniu sądowym w procesach z osobami fizycznymi i z organizacjami nie będącymi organizacjami państwowymi. Wynagrodzenie to nie przysługuje w sporach ze stosunku pracy, z wyjątkiem sporów o niedobory zawinione oraz w sporach o odszkodowanie z powodu wypadku przy pracy lub choroby zawodowej.

2. Dodatkowe wynagrodzenie wynosi 70% przysądzonego zasadniczego wynagrodzenia pełnomocnika procesowego w procesach z powództwa wytoczonego przez zakład pracy, a 100% przysądzonego zasadniczego wynagrodzenia pełnomocnika procesowego w procesach wytoczonych zakładowi pracy.

3. Jeżeli w tym samym postępowaniu sądowym bierze udział kilku radców prawnych, o podzieleniu między nimi

dodatkowego wynagrodzenia (ust. 1) decyduje kierownik zakładu pracy, zależnie od wkładu pracy radców prawnych.

4. W sprawach z powództwa zakładu pracy dodatkowe wynagrodzenie (ust. 1) wypłaca się w połowie z pierwszej wyegzekwowanej kwoty, pozostałą połowę — po wyegzekwowaniu połowy należności głównej. W sprawach z powództwa przeciwko zakładowi pracy, wynagrodzenie dodatkowe wypłaca się w całości po wyegzekwowaniu kosztów od dłużnika.

5. Wysokość dodatkowych wynagrodzeń, o których mowa w ust. 1, nie może przekraczać w ciągu roku kalendarzowego 3-miesięcznego wynagrodzenia zasadniczego, pobieranego w danym zakładzie pracy.

6. Radcy prawnemu prowadzącemu proces sądowy lub arbitrażowy ze stroną mającą siedzibę za granicą, w razie uzyskania korzystnego dla zakładu pracy wyniku o procesie, przyznaje się dodatkowo wynagrodzenie w walucie polskiej w wysokości 2% wartości sporu.

Dodatkowe wynagrodzenie będzie płatne w terminie 30 dni od uprawomocnienia się korzystnego dla zakładu pracy orzeczenia lub ugody. Wysokość dodatkowego wynagrodzenia nie może przekraczać 3-miesięcznego wynagrodzenia zasadniczego, pobieranego w danym zakładzie pracy, a łączna wysokość wynagrodzeń dodatkowych w ciągu roku kalendarzowego nie może przekraczać 6-miesięcznego wynagrodzenia.

Przepis ust. 3 stosuje się odpowiednio.

§ 5. 1. Radcy prawnemu, wykonującemu na podstawie umowy zlecenie doraźną usługę prawną na rzecz innego zakładu pracy, w którym nie jest on zatrudniony na podstawie umowy o pracę, przysługuje za jej wykonanie wynagrodzenie w wysokości 50% stawek, przysługujących adwokatowi za wykonanie poszczególnych czynności zawodowych.

Wynagrodzenie takie przysługuje również:

1) radcy prawnemu przedsiębiorstwa zastępującemu doraźnie, na podstawie zlecenia właściwego zjednoczenia, w postępowaniu sądowym, arbitrażowym lub administracyjnym inne przedsiębiorstwo, zgrupowane w tym zjednoczeniu,

2) radcy prawnemu zjednoczenia, który na polecenie dyrektora zjednoczenia zastępuje doraźnie w postępowaniu wymienionym w pkt 1) przedsiębiorstwo zgrupowane w tym zjednoczeniu,

3) radcy prawnemu zjednoczenia wiodącego lub przedsiębiorstwa prowadzącego, który na polecenie dyrektora zjednoczenia wiodącego lub przedsiębiorstwa prowadzącego zastępuje doraźnie w postępowaniu wymienionym w pkt 1) inne przedsiębiorstwo.

2. Łączna kwota wynagrodzeń za usługi prawne, o których mowa w ust. 1, nie może przekroczyć w ciągu roku kwoty trzymiesięcznego wynagrodzenia zasadniczego, przysługującego radcy prawnemu zatrudnionemu w pełnym wymiarze godzin na pełnym etacie).

3. Wynagrodzenie, o którym mowa w ust. 1, płatne jest z bezosobowego funduszu płac przedsiębiorstwa, na którego rzecz doraźna usługa prawna została wykonana, przy zachowaniu obowiązujących przepisów w sprawie zasad gospodarowania bezosobowym funduszem płac. Wypłata następuje za pośrednictwem przedsiębiorstwa lub zjednoczenia, w którym radca prawny jest zatrudniony na podstawie umowy o pracę.

§ 6. Osoby, które przed wejściem w życie powołanego we wstępie protokółu dodatkowego oraz przepisów zarządzenia wykonywały czynności radców prawnych i mają ukończone wyższe studia prawnicze, a nie zostały wpisane na listę radców prawnych z powodu nie złożenia egzaminu o którym mowa w § 19 ust. 1 uchwały nr 533 Rady Ministrów z dnia 13 grudnia 1961 r. (Mon. Pol. nr 96, poz. 406) i zostały zatrudnione na stanowisku referenta prawnego, pobierają wynagrodzenie w dotychczasowej wysokości, jeżeli ono jest wyższe od wynagrodzenia ustalonego w § 3, ust. 2 i 3 protokółu dodatkowego z dnia 16 grudnia 1964 r. do układów zbiorowych pracy, dotyczącego zasad wynagradzania radców prawnych i referentów prawnych. Wynagrodzenie to nie może jednak przekroczyć 90% wynagrodzenia zasadniczego radcy prawnego w danym zakładzie pracy.

§ 7. Przepisy zarządzenia w części dotyczącej określenia wynagrodzenia zasadniczego radców prawnych i referentów prawnych nie dotyczą radców prawnych i referentów prawnych zatrudnionych w zjednoczeniach (zarządach) grupujących przedsiębiorstwa przemysłowe i budowlano-montażowe.

§ 8. Wprowadzenie w życie przepisów zarządzenia nie może spowodować przekroczenia planowanego na rok 1965 funduszu płac.

§ 9. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1965 r.

MINISTER
wz. St. Pietrusiewicz

2.

ZARZĄDZENIE nr 245 MINISTRA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁOW BUDOWLANYCH

z dnia 19 grudnia 1964 r.

w sprawie zasad wynagradzania pracowników zatrudnionych w pracowniach projektowych przedsiębiorstw budowlano-montażowych.

(znak: ZP-7/64)

W porozumieniu z Zarządem Głównym Związku Zawodowego Pracowników Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych, zarządza się, co następuje:

§ 1. Zarządzenie dotyczy pracowników umysłowych zatrudnionych w pracowniach projektowych, o których mowa w § 7 ust. 1 pkt 4-c zarządzenia nr 98 Prezesa Rady Ministrów z dnia 17 maja 1958 r. w sprawie organizacji projektowania w budownictwie państwowym (Mon. Pol. nr 41, poz. 233) działających w ramach organizacyjnych przedsiębiorstw budowlano-montażowych podległych Zjednoczeniu Budownictwa „Warszawa" oraz innych przedsiębiorstw budowlano-montażowych po uzyskaniu zgody Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych.

§ 2. 1. Pracownikom, o których mowa w § 1 przysługuje wynagrodzenie według zasad obowiązujących w przedsiębiorstwach budowlano-montażowych dla pracowników jednostek produkcji.

2. Obowiązujący w przedsiębiorstwie budowlano-montażowym szczegółowy regulamin premiowania pracowników umysłowych powinien być uzupełniony zgodnie z obowiązującym w tym zakresie trybem — przepisami dostosowującymi go do potrzeb pracowni projektowej przy uwzględnieniu postanowień § 3.

§ 3. 1. Pracowników zatrudnionych na stanowiskach: kierownika pracowni, kierownika zespołu — zalicza się do stanowisk kierowniczych, uprawnionych do otrzymywania premii z funduszu B.

2. Ustala się dla niżej wymienionych stanowisk górną granicę premii z funduszu A oraz górną granicę premii łącznej z funduszu A i B — licząc w procentach wynagrodzenia podstawowego za okres obrachunkowy — w wysokości:

	z funduszu A	z funduszu A i B łącznie
1) dla kierownika pracowni, kierownika zespołu	50%	95%
2) dla starszego projektanta, projektanta, starszego kalkulatora	50%	—

§ 4. 1. Pracownicy zatrudnieni na stanowiskach: kierownika pracowni, kierownika zespołu, starszego projektanta, projektanta i starszego kalkulatora powinni posiadać kwalifikacje zgodne z przepisami zarządzenia nr 25 Prezesa Komitetu do Spraw Urbanistyki i Architektury z dnia 24 września 1957 r. w sprawie ramowego określania kwalifikacji zawodowych pracowników zatrudnionych w biurach projektów (Biul. KUA nr 1 (17) z 1958 r.), zmiana (Dz. Bud. z 1962 r. nr 12, poz. 61).

2. Do stanowisk wymienionych w ust. 1 nie mają zastosowania postanowienia zarządzenia nr 13 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 24 stycznia 1958 r. w sprawie określenia dla pracowników umysłowych wymagań kwalifikacyjnych niezbędnych do zajmowania niektórych stanowisk w przedsiębiorstwie (Dz. Urz. MBiPMB nr 1, poz. 4).

§ 5. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1965 r.

MINISTER
M. Olewiński

3.

ZARZĄDZENIE nr 247 MINISTRA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

z dnia 19 grudnia 1964 r.

w sprawie zasad wynagradzania robotników zatrudnionych przy pracach załadunkowych i wyładunkowych

(znak: ZP/3/64)

Na podstawie uchwały nr 186 Rady Ministrów z dnia 6 listopada 1964 r. w sprawie zasad wynagradzania robotników przedsiębiorstw transportowych i transportowo-spedycyjnych resortu budownictwa i przemysłu materiałów budowlanych zatrudnionych przy pracach za i wyładunkowych w porozumieniu z Zarządem Głównym Związku Zawodowego Pracowników Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych zarządza się, co następuje:

§ 1. Zarządzenie obowiązuje w przedsiębiorstwach transportowych, transportowo-spedycyjnych i transportowo sprzętowych budownictwa podległych i nadzorowanych przez Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych.

§ 2. 1. Godzinowe stawki płac dla robotników zatrudnionych przy pracach załadunkowych i wyładunkowych ustala się w wysokości od 3,00 do 5,20 zł za godzinę, według grupy IV określonej w § 2 załącznika nr 1 do Układu Zbiorowego Pracy w Budownictwie z dnia 15 marca 1958 r.

2. Ustalenie godzinowej stawki płac dla tych robotników w granicach określonych w ust. 1, dokonuje dyrektor przedsiębiorstwa w uzgodnieniu z radą zakładową.

§ 3. 1. Przy załadunkach i wyładunkach towarów masowych wynagrodzenie w akordowym systemie płac oblicza się na podstawie maksymalnych stawek jednostkowych, określonych w „Katalogu jednolitych norm czasu i stawek jednostkowych dla ręcznych robót załadunkowych i wyładunkowych towarów masowych" — wydawnictwo „Arkady" Warszawa 1959 r.

2. W przypadku opracowywania branżowych lub zakładowych norm pracy dla robót nie objętych Katalogiem, wymienionym w ust. 1 — przy ustalaniu ceny jednostkowej należy stosować godzinową stawkę akordową w wysokości do 6,00 zł/godz.

Zatwierdzenie i wprowadzenie tych norm czasu i stawek jednostkowych następuje w trybie określonym odrębnymi przepisami.

§ 4. 1. Dyrektor przedsiębiorstwa może przyznać robotnikom zatrudnionym przy załadunku i wyładunku w czasowym systemie wynagradzania oraz w systemie akordu zryczałtowanego premie miesięczne w granicach kwot, stanowiących fundusz premiowy.

2. Fundusz premiowy, o którym mowa w ust. 1, tworzy się przez planowanie go w granicach planu funduszu płac przedsiębiorstwa, w części funduszu płac tej grupy robotników.

3. Wysokość funduszu premiowego ustala się w granicach od 2 do 5% planowanego funduszu płac tych robotników.

4. Fundusz premiowy, o którym mowa w ust. 3 może być w uzasadnionych przypadkach podwyższony — za zgodą Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych — do 10% planowanego funduszu płac pracowników zatrudnionych przy załadunku i wyładunku.

5. Ustalony fundusz premiowy może być przeznaczony wyłącznie na premiowanie robotników zatrudnionych przy pracach za i wyładunkowych.

§ 5. Wysokość premii dla poszczególnego robotnika lub brygady nie może przekroczyć 30% wynagrodzenia uzyskanego za dany okres.

§ 6. Premie dla brygad lub poszczególnych robotników można przyznawać za wykonanie z góry określonych zadań.

Podstawowym warunkiem przyznania premii jest:

a) wykonanie zadań w wyznaczonym terminie,

b) wykonanie zadań w wymaganej jakości,

c) wykonanie zadań przy zachowaniu obowiązujących warunków bezpieczeństwa pracy.

Nie spełnienie ustalonych warunków pozbawia robotników prawa do otrzymania premii.

§ 7. 1. Premie mogą być wypłacane tylko na podstawie regulaminu szczegółowego uzgodnionego z radą zakładową.

Przedsiębiorstwo może w regulaminach szczegółowych ustalać dodatkowe warunki premiowania.

2. Decyzje w sprawie wypłaty premii powinny być podejmowane na podstawie pisemnego stwierdzenia wykonania ustalonych zadań. W regulaminach szczegółowych należy określić osobę odpowiedzialną za sprawdzenie czy warunki, od których uzależniona została premia — zostały rzeczywiście spełnione.

§ 8. Wypłaty premii umieszczone na liście płac powinny być uwidocznione w odrębnej pozycji.

§ 9. Wprowadzenie nowych zasad wynagradzania robotników zatrudnionych przy pracach załadunkowych i wyładunkowych, może być dokonane tylko w ramach funduszu płac poszczególnych przedsiębiorstw.

§ 10. 1. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1965 r.

2. W zakresie uregulowanym niniejszym zarządzeniem nie stosuje się przepisów załącznika nr 1 do Układu Zbiorowego Pracy w Budownictwie z dnia 7 maja 1949 r.

3. Tracą moc wszelkie indywidualne decyzje wydane w zakresie premiowania robotników zatrudnionych przy pracach załadunkowych i wyładunkowych w przedsiębiorstwach transportowych.

MINISTER
M. Olewiński

4.

ZARZĄDZENIE nr 251 MINISTRA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

z dnia 22 grudnia 1964 r.

w sprawie udzielania bezpłatnych urlopów robotnikom przedsiębiorstw budowlano-montażowych.

(znak: (ZP/1/64)

W związku z uchwałą nr 379 Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów z dnia 14 grudnia 1964 r. w sprawie udzielania bezpłatnych urlopów robotnikom przedsiębiorstw budowlano-montażowych w związku z ograniczeniem robót w sezonie zimowym oraz związanych z tym świadczeń, w porozumieniu z Zarządem Głównym Związku Zawodowego Pracowników Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych, zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Przedsiębiorstwa budowlano-montażowe podległe Ministrowi Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych i przez niego nadzorowane, mogą udzielać robotnikom za ich zgodą, bezpłatnych urlopów w okresie zimowym na zasadach określonych w instrukcji, stanowiącej załącznik do zarządzenia.

2. Przez sezon zimowy, o którym mowa w ust. 1, należy rozumieć okres od 1 grudnia danego roku do 15 kwietnia następnego roku, w którym ze względu na występujące warunki klimatyczne i atmosferyczne następuje ograniczenie lub całkowite wstrzymanie wykonywania niektórych robót przez przedsiębiorstwa budowlano-montażowe.

§ 2. 1. Minister Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych w porozumieniu z Zarządem Głównym Związku Zawodowego Pracowników Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych ustala w terminie do dnia 15 listopada każdego roku dla podległych i nadzorowanych zjednoczeń liczbę robotników, którym mogą być udzielone urlopy bezpłatne.

2. Upoważnia się dyrektorów zjednoczeń budownictwa do ustalania w porozumieniu z zarządami okręgowymi Związku Zawodowego Pracowników Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych w terminie do dnia 31 grudnia 1964 liczby robotników, którym nadzorowane przedsiębiorstwa budowlano-montażowe będą mogły udzielić urlopów bezpłatnych w sezonie zimowym roku 1964/65, biorąc pod uwagę liczbę robotników podlegających zwolnieniu w grudniu 1964 r. oraz rozmiary produkcji, zatrudnienia, strukturę robót i warunki techniczne ich wykonania wynikające z planów I i II kwartału 1965 roku.

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 22 grudnia 1964 roku.

MINISTER
M. Olewiński

Załącznik do zarządzenia nr 251 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 22 grudnia 1964 r.

INSTRUKCJA

w sprawie zasad udzielania urlopów bezpłatnych robotnikom przedsiębiorstw budowlano-montażowych w sezonie zimowym.

§ 1. 1. Dyrektorzy przedsiębiorstw budowlano-montażowych mogą w porozumieniu z radami zakładowymi udzielać bezpłatnych urlopów robotnikom, za zgodą robotników, w okresie od dnia 1 grudnia danego roku do dnia 15 kwietnia następnego roku.

2. Zasady udzielania bezpłatnych urlopów powinny być podane do wiadomości robotnikom.

3. Można udzielić bezpłatnych urlopów tylko takiej liczbie robotników, którą przedsiębiorstwo będzie mogło zatrudnić w ramach zatrudnienia ustalonych w planie I lub II kwartału następnego roku.

4. Robotnicy, którym udzielono bezpłatnych urlopów nie powinni być zaliczani do przeciętnego zatrudnienia w sprawozdawczości statystycznej.

5. Liczba udzielonych urlopów bezpłatnych w poszczególnym przedsiębiorstwie nie może przekroczyć limitu ustalonego zgodnie z postanowieniem § 2 zarządzenia.

§ 2. 1. Bezpłatny urlop może być udzielony robotnikowi kwalifikowanemu i przyuczonemu, który:

1) zaliczony jest zgodnie z obowiązującymi w przedsiębiorstwach budowlano-montażowych zasadami zaszeregowania robotników do grup kwalifikacyjnych S, 1, 2, lub 3,
2) pracował z zachowaniem ciągłości pracy w przedsiębiorstwach budowlano-montażowych co najmniej 8 miesięcy w danym roku,
3) nie opuścił w danym roku ani jednego dnia pracy bez usprawiedliwienia w danym przedsiębiorstwie.

2. Bezpłatnego urlopu udziela się robotnikowi po wykorzystaniu przysługującego mu urlopu wypoczynkowego.

§ 3. 1. W okresie bezpłatnego urlopu robotnikom przysługują:

1) zasiłki rodzinne,

2) świadczenia lecznicze dla robotnika i członków jego rodziny w zakresie przysługującym pracownikom i członkom ich rodzin.

2. Zasiłki rodzinne wypłaca w obowiązujących terminach przedsiębiorstwo, które udzieliło pracownikowi bezpłatnego urlopu.

3. Realizacja świadczeń, o których mowa w ust. 1 pkt 2), nastąpi w trybie ustalonym przez Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej.

§ 4. Przedsiębiorstwa zapewnią robotnikom korzystającym z bezpłatnych urlopów przystąpienie do pracy w okresie do 16 kwietnia.

§ 5. 1. Robotnik korzystający z bezpłatnego urlopu może być wezwany do pracy przez przedsiębiorstwo, które mu tego urlopu udzieliło, i w takim przypadku powinien się stawić w ciągu 3-ch dni do pracy.

2. Na żądanie organu zatrudnienia właściwej rady narodowej, robotnik korzystający z urlopu bezpłatnego może być wezwany przez przedsiębiorstwo, które udzieliło mu urlopu bezpłatnego, do wykonania pracy nie wchodzącej w zakres działalności przedsiębiorstwa, jeżeli miejsce zamieszkania robotnika korzystającego z urlopu bezpłatnego znajduje się w miejscowości stanowiącej siedzibę przedsiębiorstwa. W tym przypadku robotnik powinien się stawić do pracy w terminie oznaczonym w wezwaniu.

3. W przypadku nieotrzymania wezwania, o którym mowa w ust. 1 i 2, robotnik powinien zgłosić się do dnia 16 kwietnia danego roku do pracy w tym przedsiębiorstwie, które udzieliło mu bezpłatnego urlopu.

4. Nieusprawiedliwione niestawienie się do pracy w terminach, o których mowa w ust. 1—3, może stanowić podstawę do rozwiązania umowy o pracę bez wypowiedzenia.

5. Niestawienie się robotnika do pracy w terminach ustalonych w ust. 1—3 należy uznać za usprawiedliwione w przypadku choroby, wypadków losowych i podjęcia okresowej pracy, o czym robotnik powiadomił przedsiębiorstwo, które udzieliło mu bezpłatnego urlopu.

5.

PROTOKOŁ DODATKOWY

z dnia 16 grudnia 1964 r.

do:

— **Układu Zbiorowego Pracy dla pracowników zatrudnionych w przemyśle mineralnym z dnia 5 stycznia 1949 r.,**
— **Układu Zbiorowego Pracy dla robót drogowych, mostowych i wodnych oraz przy eksploatacji żwiru i kruszywa z dnia 20 czerwca 1949 r.,**
— **Układu Zbiorowego Pracy w Budownictwie z dnia 15 marca 1958 r.,**
— **Układu Zbiorowego Pracy dla pracowników zatrudnionych w przemyśle cementowym z dnia 15 marca 1958 r.,**
— **Układu Zbiorowego Pracy dla pracowników zatrudnionych w przemyśle ceramiki budowlanej oraz materiałów wapienno-piaskowych z dnia 13 września 1958 r.,**
— **Układu Zbiorowego Pracy dla pracowników zatrudnionych w przemyśle wapienniczym i gipsowym z dnia 13 września 1958 r.,**
— **Układu Zbiorowego Pracy dla pracowników zatrudnionych w terenowym przemyśle ceramiki budowlanej oraz materiałów budowlanych wapienno-piaskowych z dnia 13 września 1958 r.,**
— **Układu Zbiorowego Pracy dla pracowników zatrudnionych w terenowym przemyśle wapienniczym, gipsowym i kredowym z dnia 15 września 1958 r.,**
— **Układu Zbiorowego Pracy dla pracowników zatrudnionych w przemyśle kamienia budowlanego z dnia 7 września 1959 r.,**
— **Układu Zbiorowego Pracy dla przemysłów: szklarskiego, ceramicznego i izolacji budowlanej z dnia 28 stycznia 1961 r.,**
— **Układu Zbiorowego Pracy dla pracowników zatrudnionych w przemyśle kruszyw z dnia 21 lutego 1961 r.,**

oraz do stosowanych w przedsiębiorstwach (jednostkach organizacyjnych) podległych Ministrowi Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych oraz przez niego nadzorowanych:

— **Układu Zbiorowego Pracy dla pracowników przemysłu metalowego z dnia 26 kwietnia 1957 r.,**
— **Układu Zbiorowego Pracy dla przemysłu drzewnego z dnia 17 grudnia 1957 r.,**
— **Układu Zbiorowego Pracy dla przemysłu Poligraficznego z dnia 10 maja 1958 r.,**
— **Układu Zbiorowego Pracy dla przemysłu chemicznego z dnia 15 listopada 1957 r.,**
— **Układu Zbiorowego Pracy dla pracowników handlu wewnętrznego z dnia 22 grudnia 1958 r.**

dotyczący zasad wynagradzania radców prawnych i referentów prawnych.

§ 1. Protokół dodatkowy dotyczy radców prawnych wpisanych na listę radców prawnych oraz referentów prawnych objętych postanowieniami uchwały nr 533 Rady Ministrów z dnią 13 grudnia 1961 r. w sprawie obsługi prawnej przedsiębiorstw państwowych, zjednoczeń oraz banków państwowych (Mon. Pol. nr 96, poz. 406), zatrudnionych w zjednoczeniach (zarządach), przedsiębiorstwach oraz jednostkach organizacyjnych objętych postanowieniami układów zbiorowych pracy wymienionych we wstępie protokółu, podległych i nadzorowanych przez Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych, z wyłączeniem radców prawnych i referentów prawnych zatrudnionych w zjednoczeniach (zarządach) grupujących przedsiębiorstwa przemysłowe i budowlano-montażowe w zakresie wynagrodzeń podstawowych.

§ 2. Stanowiska radców prawnych oraz referentów prawnych w zakładach pracy, w których nie jest zatrudniony radca prawny, są stanowiskami samodzielnymi w rozumieniu art. 16a ustawy z dnia 19 grudnia 1919 r. o czasie pracy w przemyśle i handlu (Dz. U. z 1933 r., nr 94, poz. 734) z późniejszymi zmianami.

§ 3. 1. Radca prawny otrzymuje wynagrodzenie zasadnicze w wysokości i w granicach ustalonych w obowiązującej w danym zakładzie pracy tabeli płac dla kierownika działu ekonomicznego (lub innego działu równorzędnego).

2. Referentowi prawnemu zatrudnionemu w komórce prawnej kierowanej przez radcę prawnego przysługuje wynagrodzenie zasadnicze ustalone w wysokości i w granicach przewidzianych w obowiązującej w danym zakładzie pracy tabeli płac dla referentów ekonomicznych (st. referentów w grupie zawodowej administracyjnej).

3. W zakładach pracy, w których nie jest zatrudniony radca prawny, wynagrodzenie zasadnicze dla referenta prawnego może być ustalone w wysokości i w granicach stawek wynagrodzenia zasadniczego, przysługującego na stanowisku ekonomisty (inspektora lub stanowiska równorzędnego).

§ 4. Radcy prawnemu zatrudnionemu tylko w jednym zakładzie pracy w pełnym wymiarze godzin pracy, obowiązu-

jącym w danym zakładzie pracy, przysługuje wynagrodzenie zasadnicze ustalone zgodnie z przepisami § 3, ust. 1, podwyższone o 10%.

§ 5. 1. Radcom prawnym zatrudnionym co najmniej w połowie wymiaru godzin pracy, obowiązującego w danym zakładzie pracy oraz referentom prawnym, przysługuje prawo do premii, nagród i deputatów według zasad obowiązujących w danym zakładzie pracy.

2. Wysokość należności i rozmiar świadczeń, o których mowa w ust. 1, zależne są od wymiaru czasu pracy w danym zakładzie pracy. Jeżeli radca prawny jest zatrudniony w kilku zakładach pracy, w których przysługują należności i świadczenia, o których mowa w ust. 1, łączna wysokość należności i rozmiar świadczeń nie mogą przekroczyć należności i świadczeń przysługujących radcy prawnemu zatrudnionemu w pełnym wymiarze godzin pracy w macierzystym zakładzie pracy.

§ 6. Szczegółowe zasady wynagradzania radców prawnych i referentów prawnych ustali Minister Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych w porozumieniu z Zarządami Głównymi Związków Zawodowych.

§ 7. Protokół dodatkowy wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1965 r.

MINISTER
wz St. Pietrusiewicz

wz PRZEWODNICZĄCY
Zarządu Głównego Związku Zawodowego
Pracowników Budownictwa i Przemysłu
Materiałów Budowlanych
E. Tomaszewski

WICEPRZEWODNICZĄCY
Zarządu Głównego Związku Zawodowego
Chemików
T. Pawlak

PRZEWODNICZĄCY
Zarządu Głównego Związku Zawodowego
Pracowników Gospodarki Komunalnej
i Przemysłu Terenowego
W. Gaworski

6.

PROTOKÓŁ DODATKOWY

z dnia 19 grudnia 1964 r.

do Układu Zbiorowego Pracy w Budownictwie z dnia 15 marca 1958 r. dotyczący wynagrodzeń niektórych pracowników przedsiębiorstw budowlano-montażowych.

§ 1. 1. Pracownikom zatrudnionym w pracowniach projektowych przedsiębiorstw budowlano-montażowych, które określi Minister Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych, przysługuje miesięczne wynagrodzenie podstawowe według następującej tabeli:

Stanowisko	Miesięczne wynagrodzenie podstawowe w złotych od—do
kierownik pracowni kierownik zespołu	2.700—4.200
starszy projektant projektant	1.700—3.500
starszy kalkulator	1.500—3.000

2. Wynagrodzenia podstawowe dla pozostałych stanowisk ustala się zgodnie z obowiązującą w przedsiębiorstwie budowlano-montażowym tabelą wynagrodzeń podstawowych.

§ 2. Pracownicy zatrudnieni na stanowiskach wymienionych w § 1 ust. 1 z wyjątkiem starszego kalkulatora, posiadający uprawnienia budowlane otrzymują dodatek do wynagrodzeń podstawowych w wysokości 300.— zł miesięcznie. Dodatku tego nie wlicza się do podstawy premiowania.

§ 3. Pracownicy umysłowi zatrudnieni w pracowniach, o których mowa w § 1, premiowani są na podstawie obowiązującego w danym przedsiębiorstwie budowlano-montażowym szczegółowego regulaminu premiowania pracowników umysłowych.

§ 4. Protokół dodatkowy wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1965 r.

MINISTER
BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU
MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH
M. Olewiński

PRZEWODNICZĄCY
ZARZĄDU GŁÓWNEGO ZWIĄZKU ZAWODOWEGO PRACOWNIKÓW BUDOWNICTWA
I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWL.
F. Papierniak

7.

PISMO OKÓLNE nr 42 MINISTERSTWA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

z dnia 8 grudnia 1964 r.

w sprawie zezwolenia na odstąpienie od postanowień Polskiej Normy

(znak: TE3-0/0525/64)

Na podstawie art. 10 ustawy z dnia 27 listopada 1961 r. o normalizacji (Dz. U. nr 53, poz. 298) zostało udzielone przez Prezesa Polskiego Komitetu Normalizacyjnego pismem z dnia 5 listopada 1964 r. znak: DT2-034-151 zezwolenie na odstąpienie od postanowień Polskiej Normy PN-61/B-14020 Dachówki i gąsiory cementowe — polegające na dopuszczeniu do produkcji dachówki zakładkowej „Z" o wymiarach 384 × 223 mm, zamiast wymiarów 390 × 220 mm wg p. 2. 3. normy.

Zezwolenie dotyczy przedsiębiorstw podległych Wojewódzkiemu Zjednoczeniu Przemysłu Terenowego Materiałów Budowlanych w Szczecinie i ważne jest do dnia 31 grudnia 1966 roku.

DYREKTOR DEPARTAMENTU
wz J. Korngut

8.

PISMO OKÓLNE nr 43 MINISTERSTWA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

z dnia 11 grudnia 1964 r.

w sprawie podwyższenia najniższych rent.

(znak: ZP4/RZ-180/64)

W związku z podwyższeniem najniższych rent na podstawie uchwały nr 328 Rady Ministrów z dnia 20 października 1964 r. (Mon. Pol. nr 75, poz. 349) — Ministerstwo Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych — Departament Zatrudnienia, Pracy i Płac zwraca uwagę, że:

1) kwota podwyższonych rent obejmuje również dodatki dopłacane dotychczas do rent z tytułu regulacji cen węgla;
2) zatrudnionym rencistom pobierającym podwyższone renty nie przysługuje dodatek do wynagrodzenia, o którym mowa w § 3 zarządzenia nr 94 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 11 maja 1963 r. w sprawie podwyżki wynagrodzeń za pracę najniżej zarabiających pracowników (Dz. Urz. MBiPMB nr 9, poz. 36);
3) danymi dotyczącymi zatrudnionych rencistów dysponują zakłady pracy, gdyż zobowiązane są one do prowadzenia ewidencji rencistów na podstawie zarządzenia Prezesa Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z dnia 6 marca 1961 r. w sprawie przekazania uspołecznionym zakładom pracy niektórych czynności z zakresu rent (Mon. Pol. nr 32, poz. 153).

DYREKTOR DEPARTAMENTU
O. Vieweger

KOMUNIKAT I

W Dzienniku Ustaw ogłoszono:

w nr 42 z 28.XI.64 r. **poz. 285** rozporządzenie Rady Ministrów z 18.XI.64 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie tworzenia funduszu zakładowego w przedsiębiorstwach wykonawstwa inwestycyjnego i geologicznych;

w nr 43 z 1.XII.64 r. **poz. 296** ustawę z 17.XI.64 r. Kodeks postępowania cywilnego;

poz. 297 ustawę z 17.XI.64 r. Przepisy wprowadzające Kodeks postępowania cywilnego;

w nr 45 z 18.XII.64 r. **poz. 303** ustawę z 12.XII.64 r. Ustawa budżetowa na rok 1965;

poz. 304 rozporządzenie Rady Ministrów z 28.XI.64 r. w sprawie przeniesienia własności nieruchomości rolnych, znoszenia współwłasności takich nieruchomości oraz dziedziczenia gospodarstw rolnych.

W Monitorze Polskim ogłoszono:

w nr 73 z 30.X.64 r., **poz. 343** zarządzenie Przewodniczącego Komisji Planowania przy Radzie Ministrów z 26.X.64 r. zmieniające ogólne warunki dostaw w obrocie krajowym pomiędzy jednostkami gospodarki uspołecznionej;

poz. 345 zarządzenie Ministra Komunikacji z 23.X.64 r. w sprawie zgłaszania zapotrzebowania na usługi przewozowe, powoływania do obowiązkowego świadczenia usług przewozowych oraz ich organizowania i wykonywania;

poz. 346 zarządzenie Prezesa Polskiego Komitetu Normalizacyjnego z 5.IX.64 r. w sprawie upoważnienia Instytutu Organizacji i Mechanizacji Budownictwa do przyznawania prawa do oznaczania znakiem jakości maszyn i urządzeń budowlanych;

poz. 359 zarządzenie Ministra Szkolnictwa Wyższego z 16.X.64 r. w sprawie ustalenia wzoru umowy o stypendium fundowane na kierunkach studiów objętych przepisami o zatrudnianiu absolwentów szkół wyższych;

w nr 78 z 18.XI.64 r., **poz. 369** zarządzenie Ministra Komunikacji z 4.XI.64 r. w sprawie ewidencji i rejestracji pojazdów samochodowych i przyczep (naczep) oraz trolejbusów;

w nr 80 z 26.XI.64 r., **poz. 382** obwieszczenie Polskiego Komitetu Normalizacyjnego z 12.XI.64 r. w sprawie ogłoszenia ustanowionych norm branżowych;

w nr 81 z 30.XI.64 r., **poz. 384** zarządzenie Ministra Komunikacji z 21.XI.64 r. w sprawie wprowadzenia obowiązku świadczenia usług przewozowych;

poz. 385 instrukcja Przewodniczącego Komisji Planowania przy Radzie Ministrów z 15.X.64 r. w sprawie planowania, kontroli i korekty funduszu płac w państwowych przedsiębiorstwach budowlano-montażowych, samodzielnych oddziałach wykonawstwa inwestycyjnego, przedsiębiorstwach geologicznych, geodezyjnych i geodezyjno-kartograficznych;

w nr 83 z 4.XII.64 r. zarządzenie Przewodniczącego Komisji Planowania przy Radzie Ministrów z 12.XI.64 r. w sprawie trybu i zasad włączenia programów rekonstrukcji organizacyjno-technicznej do planu 5-letniego 1966—1970 i planu perspektywicznego;

w nr 85 z 15.XII.64 r., **poz. 403** obwieszczenie Polskiego Komitetu Normalizacyjnego z 1.XII.64 r. w sprawie ogłoszenia ustanowionych norm branżowych;

w nr 87 z 22.XII.64 r., **poz. 415** uchwałę Sejmu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej z 12.XII.64 r. o narodowym planie gospodarczym na 1965 r.;

poz. 416 zarządzenie Ministra Finansów z 11.XII.64 r. w sprawie przeszacowania na dzień 1 stycznia 1965 r. zapasów niektórych artykułów zaopatrzeniowych i inwestycyjnych, przeliczenia normatywów środków obrotowych oraz ustalenia i rozliczenia nadwyżek lub niedoborów własnych środków obrotowych w przedsiębiorstwach gospodarki uspołecznionej;

w nr 88 z 28.XII.64 r., **poz. 417** uchwałę Rady Ministrów nr 364 z 28.XI.64 r. w sprawie określenia kryteriów lokalizacji instytutów naukowych, naukowo-badawczych i centralnych laboratoriów;

poz. 418 uchwałę Rady Ministrów nr 378 z 14.XII.64 r. w sprawie stosowania sankcji bankowych za nieuzgodnienie stanu rachunków bankowych;

poz. 420 zarządzenie Ministra Finansów z 14.XII.64 r. w sprawie opracowania i zatwierdzania planów finansowych jednostek i zakładów budżetowych objętych budżetem centralnym na rok 1965;

poz. 422 zarządzenie Ministra Finansów z 19.XII.64 r. zmieniające zarządzenie w sprawie nadania państwowym jednostkom organizacyjnym formy zakładów budżetowych.

KOMUNIKAT II

Zostały wydane, a nie są ogłoszone w Dzienniku Urzędowym następujące akty normatywne:

Zarządzenia Ministra:

1. nr 225 z 7.XII.64 r. znak: OR4-003/P-12-15/64 w sprawie zmiany zarządzenia o utworzeniu przedsiębiorstwa państwowego pod nazwą Przedsiębiorstwo Części Zamiennych Maszyn Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych;
2. nr 226 z 7.XII.64 r. znak: OR3-003/P-16/64 o zmianie przedmiotu działania przedsiębiorstwa państwowego pod nazwą Przedsiębiorstwo Budownictwa Miejskiego Warszawa-Centrum;
3. nr 227 z 7.XII.64 r. znak: OR3-003/P-16/64 o zmianie przedmiotu działania przedsiębiorstwa państwowego pod nazwą Przedsiębiorstwo Budownictwa Miejskiego Warszawa—Śródmieście;
4. nr 228 z 7.XII.64 r. znak: OR3-003/B-16/64 o zmianie przedmiotu działania przedsiębiorstwa państwowego pod nazwą Przedsiębiorstwo Gospodarki Maszynami Budownictwa „Warszawa";
5. nr 229 z 7.XII.64 r. znak: OR3-003/P-16/64 o zmianie przedmiotu działania przedsiębiorstwa państwowego pod nazwą Przedsiębiorstwo Robót Elewacyjnych i Kamieniarskich Budownictwa Warszawa;
6. nr 230 z 7.XII.64 r. znak: OR3-003/P-16/64 o zmianie

przedmiotu działania przedsiębiorstwa państwowego pod nazwą Przedsiębiorstwo Budownictwa Miejskiego Warszawa—Południe;

7. nr 231 z 7.XII.64 r. znak: OR3-003/B-16/'64 o zmianie przedmiotu działania przedsiębiorstwa państwowego pod nazwą Przedsiębiorstwo Budownictwa Miejskiego Warszawa—Wschód;
8. nr 232 z 7.XII.64 r. znak: OR3-003/B-16/64 o zmianie przedmiotu działania przedsiębiorstwa państwowego pod nazwą Przedsiębiorstwo Instalacji Elektrycznych nr 2 Budownictwa Warszawa;
9. nr 233 z 7.XII.64 r. znak: OR3-003/B-16/64 o zmianie przedmiotu działania przedsiębiorstwa państwowego pod nazwą Przedsiębiorstwo Robót Instalacji Sanitarnych Budownictwa Warszawa;
10. nr 234 z 9.XII.64 r. znak: OR3-003/B-5/64 w sprawie utworzenia przedsiębiorstwa państwowego pod nazwą Koszalińskie Przedsiębiorstwo Budownictwa Przemysłowego;
11. nr 235 z 9.XII.64 r. znak: OR4-033/'P-7-9/64 w sprawie przekazania Kamieniołomu „Doły Opacie";
12. nr 236 z 11.XII.64 r. znak: OR4-003/P-3/64 w sprawie połączenia przedsiębiorstw państwowych pod nazwą: Zakłady Produkcji Elementów Budowlanych Reda, Zakłady Produkcji Elementów Budowlanych Reda II w Budowie;
13. nr 237 z 16.XII.64 r. znak: OR4-033/P-11-8/64 w sprawie połączenia przedsiębiorstw państwowych pod nazwą: Bielska Fabryka Okuć „Budo-plast" i Bielskie Zakłady Instalacji i Okuć Budowlanych;
14. nr 238 z 16.XII.64 znak: OR4-003/P-3/'64 w sprawie zmiany zarządzenia o utworzeniu przedsiębiorstwa państwowego pod nazwą Dzierzgońskie Zakłady Betoniarskie i Żelbetowe;
15. nr 239 z 16.XII.64 r. znak: OR4-003/P-3/64 w sprawie przekazania zakładów betoniarskich z przedsiębiorstw zgrupowanych w Gdańskim Zjednoczeniu Budownictwa;
16. nr 243 z 16.XII.64 r. znak: OR3-003/8/64 w sprawie zmiany zarządzenia o utworzeniu przedsiębiorstwa państwowego pod nazwą Puławskie Przedsiębiorstwo Budowlane;
17. nr 246 z 19.XII.64 r. znak: OR4-003/P-4/64 w sprawie połączenia przedsiębiorstw państwowych pod nazwą: Zakłady Silikatowe Legionowo, Zakłady Silikatowe Wieliszew, Zakłady Silikatowe Radzymin;
18. nr 248 z 19.XII.64 r. znak: ZA-GM-444/1/'64 w sprawie rozliczeń i kontroli materiałów zużytych do robót ogólno-budowlanych w przedsiębiorstwach budowlano-montażowych;
19. nr 249 z 19.XII.64 r. znak: PR/0514/97/64 w sprawie powołania Komisji Prawnej Budownictwa;
20. nr 250 z 19.XII.64 r. znak: OR4-003/'P-3/64 w sprawie połączenia przedsiębiorstw państwowych pod nazwą: Warszawskie Zakłady Betoniarskie i Żelbetowe, Zakłady Elementów Pianobetonowych „Pianobeton" w Warszawie, Zakłady Produkcji Elementów Budowlanych Warszawa Siekierki;
21. nr 252 z 22.XII.64 r. znak: OR4-003/P-3/64 w sprawie połączenia przedsiębiorstw państwowych pod nazwą: Zakłady Produkcji Elementów Budowlanych Łańska Góra, Zakłady Produkcji Elementów Betoniarskich i Żelbetowych z siedzibą w Czerwionce pow. Rybnik;
22. nr 254 z 22.XII.64 r. znak: OR4-003/P-3/64 w sprawie połączenia przedsiębiorstw państwowych pod nazwą Zakłady Produkcji Elementów Budowlanych Bielsko—Biała, Czechowickie Zakłady Elementów Żużlobetonowych;
23. nr 255 z 23.XII.64 r. znak: OR3-003/'B-16/64 o zmianie nazwy i przedmiotu działania przedsiębiorstwa państwowego pod nazwą Przedsiębiorstwo Robót Elewacyjnych i Kamieniarskich Budownictwa Warszawa;
24. nr 257 z 24.XII.64 r. znak: OR4-003/P-4/64 w sprawie zmiany przedmiotu działania i podporządkowania przedsiębiorstwa państwowego pod nazwą Biuro Projektów i Studiów Przemysłu Ceramiki;
25. nr 258 z 24.XII.64 r. znak: OR3-003/B-19/64 o zmianie podporządkowania przedsiębiorstwa państwowego pod nazwą Warszawskie Przedsiębiorstwo Zaopatrzenia Budownictwa;
26. nr 259 z 24.XII.64 r. znak: OR3-003/B-19/64 w sprawie przejęcia przez Przedsiębiorstwo Budownictwa Przemysłowego „Petrobudowa" Oddziału Produkcji Pomocniczej i Usług Handlowych w Płocku Warszawskiego Przedsiębiorstwa Zaopatrzenia Budownictwa;
27. nr 260 z 24.XII.64 r. znak: OR3-003/B-19/64 o zmianie podporządkowania przedsiębiorstwa państwowego pod nazwą Warszawskie Przedsiębiorstwo Budownictwa Przemysłowego „Żelbet";
28. nr 261 z 24.XII.64 r. znak: OR3-003/B-19/64 o zmianie podporządkowania przedsiębiorstwa państwowego pod nazwą Warszawskie Przedsiębiorstwo Budownictwa Przemysłowego „Kablobeton";
29. nr 262 z 24.XII.64 r. znak: OR3-003/P-19/64 o zmianie podporządkowania przedsiębiorstwa państwowego pod nazwą Przedsiębiorstwo Robót Inżynieryjnych „Inżynieria";
30. nr 263 z 24.XII.64 r. znak: OR3-003/P-19/64 o zmianie podporządkowania przedsiębiorstwa państwowego pod nazwą Warszawskie Przedsiębiorstwo Budowlane nr 3;
31. nr 264 z 24.XII.64 r. znak: OR3-003/'P-19/64 o zmianie podporządkowania przedsiębiorstwa państwowego pod nazwą Warszawskie Przedsiębiorstwo Budowlane nr 4;
32. nr 266 z 28.XII.64 r. znak: OR3-003/B-9/64 w sprawie połączenia przedsiębiorstw państwowych pod nazwą: Łódzkie Przedsiębiorstwo Transportowe Budownictwa, Łódzkie Przedsiębiorstwo Transportowe nr 2.

Okólniki Ministra:

33. nr 37 z 15.XII.64 r. znak: ZA-ME-325/64 w sprawie rozdziału i wypłacania nagród za zbiórkę i dostawy złomu metali w okresie III kwartału 1964 r.;
34. nr 38 z 17.XII.64 r. znak: TR4-059-10/'64 w sprawie zapewnienia wykonania przewozów ładunków kolejami normalnotorowymi w miesiącu grudniu 1964 r.;
35. nr 40 z 18.XII.64 r. znak: PR/0515/92/64 w sprawie zadań związanych z okresem świątecznym w miesiącu grudniu 1964 r. i styczniu 1965 r.

Pisma okólne Ministerstwa:

36. nr 39 z 25.XI.64 r. znak: ZP4/'RZ177/64 w sprawie kontroli wykorzystywania przez pracowników zaświadczeń o czasowej niezdolności do pracy;
37. nr 45 z 21.XII.64 r. znak: ZP/64 w sprawie kontroli działalności szkolnictwa przyzakładowego.

SPROSTOWANIE

W nr 16 Dziennika Urzędowego z dnia 10 listopada 1964 r., poz. 58, zarządzenie nr 193 — w załączniku do zarządzenia w ust. 2, po pkt 2) następuje zdanie końcowe od wyrazów: „Wysokość wynagrodzenia podstawowego ...... do końca"; po tym zdaniu następuje pkt 3).

Zakł. Graf. „Tamka", W-wa. Zam. 76/65. Nakł. 10.000+25 egz. E-44.